

aaabne Eksportpræmie i Tyskland for Tiden hævet. Derimod er der en skjult Eksportpræmie, som fremkommer derved, at alle de store Møller i Havnestæderne for hver 65 Kilogram Mel, de udføre, faa indført 100 Kilogram uformalet Korn frit. Men nu er det saaledes, at de ere naaede op til 87½ pCt. Udbytte af Raaproduktet, hvilket har til Følge, at der altsaa bliver 22½ Kilogram, som de tage en ekstra Toldgodtgørelse for, eller rettere sagt, i Stedet for at indføre 100 Kilogram for de 65 Kilogram, faa de nu indført 133 Kilogram uformalet Sæd til Dækning deraf, hvilket gør en Differens af mellem 140—150 Øre pr. 200 Pd. Det har altsaa til Følge, at disse Møllers Opgave maa være at kaste den størst mulige Masse Mel ud til Eksport, for igen at kunne indføre et saa meget større Kvantum Korn frit, og denne Konkurrence er det, som trykker vore danske Møllere og bevirker, at den Formaling, som derved berøves dem, bliver stedse stigende. Efter hvad den ærede Taler bemærkede i Gaar, er det allerede vokset op til 70 Mill. Pd. og Malelønningen vil sikkert ogsaa blive mere end 700,000 Kr., og det er netop det, der gør det nødvendigt, at man paa en eller anden Maade maa se at komme den danske Mølleindustri til Hjælp. Man kommer ikke derved til at fordyre Melet, saaledes som den ærede Taler udtalte, idet han mente, at man absolut maatte lægge denne Øre paa Melet; det er ikke saa. Det er netop saaledes, at den danske Møller faar det igennem Formalingsfortjenesten, som han har savnet for Øjeblikket. Paa Grundlag af Raaproduktet og Malepengene reguleres Prisen saaledes, at den ikke bliver højere, end den er for Øjeblikket. Man maa erindre, at Møllerforeningen har været villig til, naar man vilde gøre et Forsøg paa to Aar, at frafalde sit Krav, hvis der kom nogen som helst Fordyrelse. — Endelig skal jeg berøre et andet Forhold, der er til stor Skade for danske Møllere; det er de umaadelig høje Toldsatser, man har i Sverige, og som gøre det umuligt for Møllerne her at male til Eksport. Det er jo altsaa ikke, som den ærede Taler udtalte, saa, at de kunne male til Eksport, hvad der kunde have til Følge, at de kunde regulere Prisen paa Verdensmarkedet. Det er der ikke Tale om; der er kun Tale om at hjælpe til at holde Landets Møller i Gang, til vort eget Forbrug og ikke gøre det saa let for alt det fremmede Mel at oversvømme Landet, og det kan kun ske gennem en Told. — Med Hensyn til et

andet Punkt, som det ærede Medlem berørte, er jeg fuldstændig enig med ham, og det vil ogsaa ses af Betænkningen. Jeg kan heller ikke gaa med til at indføre en Told paa Oleomargarin og premier jus som Raaprodukt for Margarinefabrikationen, naar man ikke lægger nogen Told paa det færdige Produkt. Det vilde være fuldstændig at slaa Fabrikationen ihjel, og jeg kan at Hensyn til den store konsumerende Befolkning ikke gaa med til at lægge en Told paa Margarine og altsaa heller ikke paa Raaproduktet. Deri er jeg fuldstændig enig med den ærede Taler.

Da jeg har Ordet, skal jeg endnu kun ganske kortelig henvise til, hvad jeg udtalte forrige Aar, og sige, at de Principper, hvorpaa vort Arbejde kan komme til at hvile med Hensyn til en Toldlov, er, som Hovedprincip, at de indirekte Skatter ikke erstattes ved direkte Skatter, og at Beskyttelsen bliver tilstrækkelig stor for dansk Industri, ikke alene saaledes, at Industrien kan bestaa, men ogsaa saaledes, at den kan trives. Men jeg kan paa den anden Side ikke gaa saa vidt, at Beskyttelsen kommer til at virke som Indførselsforbud; det er til Skade ikke alene for Forbrugerne, men ogsaa for den fri Omsætning. Saa vidt kan jeg derfor ikke gaa med Hensyn til Beskyttelsen. Jeg er dernæst villig til at gaa med til Ophævelse af Told paa Raastoffer, naar man saa kan faa noget til Gengæld derfor med Hensyn til Luksustold. Der er talt saa meget om Begrebet Luksustold her i Dag af et æret Medlem for Kjøbenhavn (Mundberg). Jeg kan ikke dele hans Betragtning i saa Henseende og kan ikke komme til det Resultat, hvortil han kom. — Endelig kan jeg gaa med til Nedsættelse af Tolden paa enkelte Livsfornødenheder, naar man kan faa et Ækvalent derfor paa anden indirekte Maade. Mit Standpunkt er altsaa i Aar det samme som forrige Aar. Jeg har kun gjort disse Bemærkninger, for at klare mit Forhold over for Mølleindustrien og Ansættelse af Satserne for Uldvarepositionen.

Holger Petersen: Der er vel ikke megen Anledning til efter den Debat, der fandt Sted i Fjor, og efter hvad der er udtalt her i Gaar og i Dag, at komme ind paa de store Spørgsmaal, der skjule sig under det her forelagte Toldlovsforslag. Jeg kan alligevel ikke undlade at komme noget ind derpaa og at se lidt rundt omkring for at pege paa, hvorledes det ser ud andre Steder, og jeg skal da særlig henpege paa, at i Norge, Frihandelens faste